

Arrest

nr. 279 174 van 21 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het tussenarrest van 9 september 2022 met nr. X, waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 25 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 23 december 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 23 februari 2022 ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Chalchuapa in de provincie Santa Ana. U woonde daar met uw zus en uw moeder. Rond uw zestiende werd bij u kanker vastgesteld. Uw behandeling eindigde in 2010, waarna u werd opgevolgd. Uw laatste controle vond plaats in augustus 2018. Als gevolg van de radiotherapie kreeg u pijn in uw heup.

U deed van 2015 tot 2017 vrijwilligerswerk voor radio en televisie. In 2018 werkte u enkele maanden als dj.

In 2018 overleed uw moeder als gevolg van een medische fout bij de behandeling van diabetes.

Uw broer werkt reeds sinds 1994 bij de politie. De laatste jaren behoorde hij tot een onderzoekseenheid in de regio Santa Ana. Op 1 juni 2019 werd hij benaderd door bende 18 met de eis om informatie met hen te delen. Op 6 juni 2019 werd u zelf benaderd door bendeleden op een moto. Ze zeiden dat ze het met u zouden afhandelen indien ze uw broer niet konden vinden. Op 29 juni 2019 werd u opnieuw benaderd door bendeleden op een moto en met de dood bedreigd. Ditmaal zetten ze een pistool tegen uw hoofd. U ging naar huis en vertelde dit aan uw broer. Hij nam u naar een huis van zijn schoonfamilie in Texistepeque waar u nog drie maanden ondergedoken verbleef tot aan uw vertrek.

U vertrok op 18 september 2019 met het vliegtuig naar België en kwam aan op 19 september 2019. U diende op 25 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u een paspoort, een identiteitskaart, een rijbewijs, medische documenten uit El Salvador en België en een document aangaande het werk van uw broer bij de politie neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt medische documenten neer aangaande uw eerdere behandeling voor kanker in El Salvador. Uit deze documenten blijkt dat u behandeld werd voor Hodgkin en dat deze werd beëindigd in 2010. Sindsdien werd u opgevolgd. Uw laatste controle was in augustus 2018. De Belgische documenten vermelden uw klachten aangaande uw heup als gevolg van radiotherapie. Aan de hand van deze documenten kan u niet aantonen dat u niet ten volle zou kunnen deelnemen aan een persoonlijk onderhoud om uw motieven voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd hoe dan ook aangegeven dat u steeds mocht aangeven indien u nood had aan een pauze. Tevens kreeg u de mogelijkheid om zich vrijelijk te bewegen tijdens het persoonlijk onderhoud om de last aan uw heup te verminderen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Zo dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw problemen met bende 18 dermate vaag en onaannemelijk zijn dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw vluchtrelaas.

Zo zijn uw verklaringen over jullie plan en aanpak van deze problemen en uw veiligheidsmaatregelen geenszins overtuigend of doorleefd. Op 6 juni werd u door de bende met de dood bedreigd vanwege het werk van uw broer. Gevraagd wat u, uw broer en uw zus allemaal besproken hebben de dag dat u werd geïnterviewd waarop u verklaart dat uw broer zei dat hij de zaak ging onderzoeken en dat jullie moesten oppassen (CGVS, p. 15). Aangezien dit weinig zegt over jullie plannen om verdere problemen te vermijden voor u en uw zus wordt u hier nogmaals expliciet naar gevraagd waarop u zegt dat uw zus hier nooit in betrokken is geweest en dat niemand zou weten dat zij de zus van uw broer is (CGVS, p. 15). Gezien

jullie samen in hetzelfde huis woonden is dit geenszins overtuigend (CGVS, p. 3). Bovendien verklaart dit opnieuw geenszins wat jullie zouden doen om ervoor te zorgen dat de bende jullie niet zou vermoorden, zoals ze hadden bedreigd te zullen doen. U wordt dan expliciet gevraagd wat jullie bespraken aangaande uw eigen veiligheid waarop u zegt dat u voorzichtiger zou zijn en dat uw broer gedurende tien of vijftien dagen politieagenten naar de buurt stuurde. Uw broer zei toen verder dat hij het probleem zou bespreken met zijn leidinggevende (CGVS, p. 15). Gevraagd of u nog andere veiligheidsmaatregelen nam behalve voorzichtig zijn en minder buitenkomen zegt u louter dat u werd gevraagd de daders te beschrijven en zegt verder dat jullie niet dachten dat de problemen erger zouden worden dan dat (CGVS, p. 15). Dat de bende u met de dood zou hebben bedreigd maar jullie niet dachten dat het probleem zou verergeren is geenszins overtuigend. Gevraagd waarom u na 6 juni nog thuis bent blijven wonen herhaalt u dat u dacht dat het bij een "simpele waarschuwing" zou blijven (CGVS, p. 15). Deze verklaringen over hoe jullie het probleem dat de bende u zou vermoorden indien ze uw broer niet te pakken konden krijgen bespraken en over uw veiligheidsmaatregelen zijn vaag, ontwijkend en geenszins overtuigend.

Verder is het opvallend dat u moest vluchten vanwege de problemen van uw broer maar dat uw zus in het land kon blijven. Gevraagd wat uw zus vond van de situatie na het incident van 6 juni, wanneer bleek dat de bende de familie van uw broer begon te viseren, zegt u dat ze in paniek was, dat ze dacht dat ze u gingen vermoorden en dat ze wilde dat u het land zou verlaten (CGVS, p. 16). Dit strookt bezwaarlijk met uw eerdere verklaringen dat jullie dachten dat het bij een "simpele waarschuwing" zou blijven. Bovendien strookt dit evenmin met het feit dat uw zus thuis is blijven wonen terwijl u het land zou hebben moeten verlaten voor uw veiligheid. Gevraagd of uw zus iets heeft ondernomen voor haar veiligheid verklaart u louter dat iedereen voorzichtig was en 's avonds niet buiten kwam en dat uw zus slechts van het huis naar het werk en terug ging (CGVS, p. 16). Later nogmaals gevraagd of uw zus nog andere veiligheidsmaatregelen heeft genomen zegt u dat ze geen Facebook heeft en geen contact met uw broer en jullie familie langs vaderskant (CGVS, p. 16). Dergelijke verklaringen over de veiligheidsmaatregelen van uw zus nadat bleek dat de bende de familie van uw broer begon te viseren zijn maar weinig overtuigend. Gevraagd waarom uw zus steeds thuis is blijven wonen antwoordt u op uiterst vage wijze: "De noodzaak, de behoefte, en dan de zege van god dat er met haar nog niets is gebeurd". Dat u geen concrete verklaring kan geven voor de vaststelling dat uw zus steeds thuis is blijven wonen, ondanks haar paniek na het incident van 6 juni, doet verdere twijfels rijzen. U voegt uiteindelijk nog toe dat uw broer plannen heeft om haar te helpen (CGVS, p. 16). Dit is bezwaarlijk ernstig te noemen tweeënehalf jaar na het incident. U wordt nogmaals gevraagd naar een verklaring voor de vaststelling dat uw zus gewoon thuis is blijven wonen, ondanks dat het duidelijk was dat de bende hun vizier uitbreidden van uw broer naar zijn familie, maar u antwoordt opnieuw ontwijkend: "Door de zege van god dat het tot op vandaag haar niets is gebeurd" (CGVS, p. 16).

Gevraagd of uw zus zelf ooit problemen heeft gekregen sinds het begin van de problemen zegt u van niet (CGVS, p. 19). Dit is opmerkelijk gezien de bende uw broer zocht en daarvoor zijn familie begon te viseren. Gevraagd te verklaren waarom uw zus nooit problemen heeft gekregen zegt u dat uw zus voorzichtig was en haar band met uw broer niet zomaar prijs gaf aan de mensen (CGVS, p. 19). Gezien de bende wel wist dat u de broer van hun doelwit was en u met uw zus in hetzelfde huis woonde is deze verklaring geenszins overtuigend. U wordt bovendien gevraagd waarom de bende wel van u zou weten dat u de broer was van hun doelwit maar niet van uw zus maar u kan hier geen antwoord op geven (CGVS, p. 19). U geeft uiteindelijk ook mee niet te weten waarom uw zus nooit problemen heeft gekregen (CGVS, p. 19). Dat uw zus steeds thuis is blijven wonen maar nooit problemen heeft gekend doet verder twijfelen aan jullie problemen met bende 18.

Uw verklaringen over de situatie van het gezin van uw broer, waarvan verwacht kan worden dat zij evenzeer gevisieerd zouden worden als u, zijn eveneens zeer vaag. U verklaart dat uw broer vanwege de bedreigingen in een beschermde politiewoning woont, waar familie niet kan verblijven (CGVS, p. 14 en 18). U verklaart dat zijn gezin pas begin 2020 – meer dan een half jaar na het begin van de problemen – het land heeft verlaten (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe hun situatie was sinds het begin van de bedreigingen zegt u het niet te weten. U voegt nog op vage wijze toe dat ze altijd beschermd hebben geleefd, zich met de wagen verplaatsten en zich niet lieten zien (CGVS, p. 14). Erop gewezen dat de bende de familie van uw broer begin te viseren om hem te raken en gevraagd hoe het gezin van uw broer vervolgens gedurende al die jaren problemen wist te vermijden blijkt u hier geen informatie over te kunnen geven (CGVS, p. 14). Dat u niets concreet weet te zeggen over de situatie van het gezin van uw broer, dat pas in 2020 het land heeft verlaten, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. Gevraagd waarom het gezin van uw broer pas in 2020 het land heeft verlaten zegt u louter dat de broer van zijn vrouw de papieren moest regelen (CGVS, p. 14). Dit is geenszins een overtuigende verklaring voor de vaststelling dat het gezin van uw broer pas in 2020 het land heeft verlaten ondanks het feit dat de bende op zoek ging

naar familieleden van uw broer om hem te treffen, zeker gezien u niets weet te zeggen over hun situatie en over hoe zij problemen met de bende konden vermijden.

Het is bovendien opvallend dat uw broer nog steeds in El Salvador woont en zelfs nog steeds zijn werk uitoefent (verklaring DVZ, vraag 17 en CGVS, p. 4 en 10). Gevraagd waarom uw broer nog steeds niet vertrokken is uit El Salvador zegt u dat zijn vrouw de papieren aan het regelen is en dat hij niet illegaal wil vertrekken (CGVS, p. 14). Dit overtuigt vanzelfsprekend niet gezien uw broer net zoals u op legale wijze naar Europa kon reizen of gewoon naar een buurland, waar Salvadoranen zelfs zonder paspoort kunnen binnenkomen.

Dat u geen verklaring weet te bieden voor het feit dat uw broer nooit het land heeft moeten verlaten is des te opmerkelijker daar u op een ander moment in het persoonlijk onderhoud wel zegt dat hij nog steeds problemen heeft en dat ze hem volgden – waardoor u niet bij hem kon onderduiken (CGVS, p. 11 en 18). Uw verklaringen over zijn problemen zijn echter eveneens vaag en weinig overtuigend. Gevraagd of hij nog problemen heeft gekend zegt u louter dat de bendeleden hem blijven lastigvallen. U gaat dan volkomen naast de vraag verder (CGVS, p. 12). Gevraagd concreet uit te leggen hoe uw broer wordt lastig gevallen zegt u dat ze een brief op zijn bureau hebben achtergelaten. Gevraagd wanneer dit gebeurde geeft u echter aan dit niet te weten (CGVS, p. 12). Gezien u eerder verklaarde dat uw broer nog steeds wordt lastig gevallen wordt u gevraagd of hij nog andere problemen kende, naast de brief op zijn bureau, waarop u vreemd genoeg zegt van niet (CGVS, p. 13). U voegt hier nog aan toe dat uw broer jullie wel niets vertelt vanwege zijn karakter (CGVS, p. 13). Dat u eerst zegt dat hij nog steeds wordt lastig gevallen maar, wanneer wordt doorgevraagd hierover, louter weet te zeggen dat hij een brief kreeg op zijn bureau maar dat u geen idee heeft wanneer dit zou zijn voorgevallen is weinig overtuigend. Uw stelling dat uw broer vanwege zijn karakter jullie niets zou vertellen is evenmin overtuigend. Zo zou hij u ook nooit hebben verklaard waar hij woonde sinds de problemen begonnen (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom hij dit niet zou zeggen verklaart u dat hij gereserveerd is met zijn zaak. Erop gewezen dat het evengoed uw zaak is en gevraagd waarom jullie over deze situatie niet concreter zouden hebben gesproken zegt u louter dat hij een sterk karakter had en vragen vermijdt (CGVS, p. 13). Erop gewezen dat u vanwege zijn werk uw land hebt moeten verlaten en een verzoek om internationale bescherming hebt moeten indienen in België, waar u moet deelnemen aan een interview om uw nood aan bescherming aan te tonen, en dan ook verwacht kan worden dat jullie hier concreet over zouden spreken met elkaar, zegt u dat uw broer u kalmeerde en dat de zaken nu met hem gebeurden – en dus niet met u. U vervolgt dat u aan hem zou hebben gevraagd wat er dan allemaal is gebeurd – waarbij u tevens aanhaalde dat veel Salvadoranen een negatieve beslissing krijgen in hun verzoek om bescherming en dat u bang was om zelf een negatieve beslissing te krijgen – maar hij zou u toch niet hebben willen verder helpen met concrete informatie over de zaak en zou louter hebben gezegd dat u niet mocht terugkeren omdat u anders de gevolgen ervan zou moeten dragen (CGVS, p. 13). Dat uw broer u geen concrete informatie zou willen geven louter vanwege zijn “sterk karakter” is geenszins overtuigend of aannemelijk. Gevraagd waarom uw broer u toch niet wilde helpen door zoveel mogelijk concrete informatie te geven zegt u dit niet te weten en voegt u toe dat hij gesloten is, waarna u naast de vraag verder gaat dat hij niet wilde dat u klacht bij de politie zou indienen (CGVS, p. 13). Dergelijke verklaringen over uw beperkte informatie aangaande de situatie van uw broer zijn weinig overtuigend.

Het is voorts vreemd dat uw broer nog steeds bij de politie werkt (CGVS, p. 10). U zegt immers zelf nog enkele malen dat uw broer aangaf dat de bende geïnfiltreerd is in de politie en dat familieleden van politieagenten bendeleden zijn, wat ook blijkt uit het incident waarbij een dreigbrief op het bureau van uw broer werd gelegd (CGVS, p. 12 en 13). Bovendien zegt u dat de bende hem volgde (CGVS, p. 18). Erop gewezen dat het dan vreemd is dat hij daar nog steeds blijft werken zegt u: “Eerst en vooral waar hij woont weten ze niet” (CGVS, p. 14). Dit strookt echter bezwaarlijk met uw latere stelling dat u niet bij uw broer kon gaan wonen omdat ze hem volgden en dan ook zouden weten waar u was (CGVS, p. 18). U gaat vervolgens verder dat hij in een beschermde omgeving woonde en met een privéauto ging werken en niet naar het politiekantoor gaat (CGVS, p. 14). Dat uw broer nog steeds – tweeënhalve jaar nadat de bedreigingen zijn begonnen – bij de politie werkt, ondanks dat de politie volgens uw broer geïnfiltreerd is door de bende, hij reeds op zijn werk bedreigd is geweest en hij gevolgd wordt, maar u hier louter over kan zeggen dat hij met een privéauto gaat werken en niet naar het kantoor gaat is geenszins aannemelijk of overtuigend en doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van jullie problemen met bende 18.

Het geheel van bovenstaande maakt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw problemen met bende 18.

U verklaart verder dat u in april 2019 tegengehouden werd door een bendelid wanneer u het ziekenhuis wilde betreden voor een raadpleging aangaande uw eerdere behandeling voor kanker (CGVS, p. 19). U kan echter met dit incident een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador niet aantonen. Er werd kanker vastgesteld wanneer u ongeveer vijftien of zestien jaar was – rond 2007 of 2008. U werd behandeld tot 2010 en werd sindsdien opgevolgd. Uw laatste controle in El Salvador vond plaats in augustus 2018. Die laatste keer in april 2019 zou u echter voor het eerst het openbaar vervoer naar het ziekenhuis hebben genomen, waardoor u het ziekenhuis langs de voorkant moest betreden waar bendeleden water en andere zaken stonden te verkopen. U geeft echter aan dat, wanneer men het ziekenhuis, zoals u voorheen deed, met een wagen of een taxi benadert u gewoon langs de achterkant binnen kan, zonder dat men problemen heeft met bendeleden (CGVS, p. 19 en 20). U kan niet aantonen dat u geen medische behandeling of opvolging kan krijgen vanwege redenen die te maken hebben met de vluchtelingenconventie of met de definitie van subsidiaire bescherming indien u zou terugkeren naar El Salvador.

Het CGVS wijst er verder op dat de beoordeling van deze problematiek een exclusieve bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken is, zodat het enkel aan de Dienst Vreemdelingenzaken toekomt om te oordelen of uw medische problemen aanleiding kunnen geven tot een onmenselijke of vernederende behandeling in El Salvador en dus al dan niet een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel vervat in artikel 3 EVRM. Voor de beoordeling van de door u aangehaalde medische problemen dient u zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort, identiteitskaart en rijbewijs hebben louter betrekking op uw identiteit en herkomst die hier niet onmiddellijk betwist worden. Het document aangaande het werk van uw broer kan hoogstens aantonen dat uw broer gewerkt heeft bij de politie maar toont geenszins uw problemen aan. Uw loutere relatie met iemand die voor de politie gewerkt heeft is onvoldoende om een nood aan bescherming aan te tonen. U dient uw vrees op concrete en individuele wijze aan te tonen. De Belgische medische documenten hebben betrekking op algemene medische onderzoeken en een behandeling van uw heupproblemen. De Salvadoraanse medische documenten hebben betrekking op uw eerdere behandeling voor kanker. Er werd reeds geoordeeld dat u geen nood aan internationale bescherming kan aantonen aan de hand van uw medische problemen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf),

blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden

om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), alsook van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker geeft vooreerst aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verder verwijst verzoeker naar het Nansen-rapport 2021/2 *“El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”* dat volgens hem bevestigt dat de bendes niet louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld daar hun daden en beweegredenen niet louter van economische aard zijn en dat er moet worden nagegaan of er een effectieve bescherming voorhanden is in El Salvador tegen de bendes, die wel degelijk moeten worden beschouwd als politieke actoren. Verzoeker concludeert dat de verwerende partij zich niet langer kan verschuilen achter het argument dat de bendes louter als criminele organisaties moeten worden aanzien en dat er een individuele en specifieke vrees moet worden aangetoond.

Verzoeker betoogt verder dat, zo de Raad van mening zou zijn dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij geeft aan niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van zijn motivering over de actuele veiligheidssituatie in El Salvador kan stellen dat hij *“terug kan keren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven”*. Hij stelt dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2022 volledig is ontspoord, dat het land wordt gerund door bendes en dat het wordt beschouwd als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, ter illustratie waarvan hij citeert uit het internetartikel *“El Salvador: A Nation Held Hostage – a photo essay”* van The Guardian van 22 november 2019, het internetartikel *“El Salvador’s Bukele deploys military after spike in murders”* van Reuters van 12 november 2021 en het internetartikel *“El Salvador Police confirm 30 homicides in one day”* van PL News van 11 november 2021. Verzoeker wijst er voorts op dat het land op 26 maart 2022 de noodtoestand uitriep en citeert hierbij uit het internetartikel *“Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd”* van hln.be van 27 maart 2022. Verzoeker merkt nog op dat hij door de coronacrisis niet enkel zal worden geconfronteerd met bendes die hem afpersen, maar ook dat hij geen werk zal hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kan krijgen indien hij besmet raakt met de ziekte.

Verzoeker voegt volgend stuk toe ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- het Nansen-rapport 2021/2 *“El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”* (stuk 3).

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 19 augustus 2022 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota toekomen waarbij weblinks zijn opgenomen die verwijzen naar volgende stukken:

- de COI Focus *“El Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022,
- de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016.

3.2. Op 19 september 2022 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij volgend stuk voegt:

- een beëdigde verklaring van zijn broer, werkzaam bij de politie, bij een notaris van 13 september 2022, gepaard met een vertaling.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar El Salvador omdat zijn leven wordt bedreigd door de bendeleden van de bende Barrio 18. Hij wordt bedreigd omwille van de werkzaamheden van zijn broer voor de Salvadoraanse politie. Nadat zijn broer zou hebben geweigerd om informatie te verschaffen aan de Barrio 18 en daarna zou zijn ondergedoken, zouden de bendeleden verzoeker in het vizier hebben genomen en bedreigd (administratief dossier, ‘vragenlijst’ Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.5.; administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: NPO), p. 11-12).

5.2. Vooreerst herinnert de Raad eraan dat op basis van alle objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een

grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus, “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022); COI Focus “*El Salvador: Veiligheidssituatie*” van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenactivisten, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (“*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*”; “*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*”; “*Depending on the particular circumstances of the case (...)*”, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus in concreto aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reële risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR, “*Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs*”, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reële risico op ernstige schade, moeten zijn specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoeker evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

4.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker een document heeft voorgelegd over het werk van zijn broer. Er wordt evenwel terecht geoordeeld dat dit document hoogstens aantoonde dat zijn broer bij de politie heeft gewerkt, maar geenszins de beweerde problemen met Barrio 18 aantoonde.

Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn vluchtmotieven, meer bepaald de problemen met Barrio 18 omwille van de werkzaamheden van zijn broer als politieagent. De commissaris-generaal baseert zich daarvoor op volgende bevindingen:

- (i) verzoekers verklaringen inzake het plan en de aanpak van de problemen met Barrio 18 en de veiligheidsmaatregelen die zijn broer en/of hijzelf zouden hebben genomen na de bedreigingen vanwege de Barrio 18, zijn niet doorleefd, vaag, ontwijkend en geenszins overtuigend;
- (ii) verzoekers verklaringen over de veiligheid van zijn zus en de eventuele veiligheidsmaatregelen die zijn zus zou hebben getroffen, zijn inconsistent en weinig overtuigend;
- (iii) de vaststelling dat verzoekers zus het land niet is ontvlucht en nog steeds thuis woont maar nooit problemen heeft gekend, doet verder twijfelen aan de beweerde problemen met Barrio 18;
- (iv) verzoekers verklaringen over de situatie van het gezin van zijn broer zijn zeer vaag en niet overtuigend;
- (v) het is verder opvallend dat verzoekers broer nog steeds in El Salvador woont en zelfs nog steeds zijn werk als politieagent uitoefent, te meer daar verzoekers broer net als verzoeker op legale wijze naar

Europa kon reizen of gewoon naar een buurland, waar Salvadoranen zelfs zonder paspoort kunnen binnenkomen en dit te meer daar zijn broer zou hebben aangegeven dat de bende zou zijn gefiltreerd in de politie en dat familieleden van politieagenten benedeleden zijn; en

(vi) verzoekers verklaringen over de redenen van het aanhoudend verblijf van zijn broer in El Salvador kunnen bovendien niet overtuigen, dit ondanks het feit dat zijn broer volgens verzoeker nog steeds wordt gevolgd en nog steeds problemen heeft; verzoekers verklaringen over deze problemen van zijn broer zijn bovendien eveneens vaag en niet overtuigend en zijn verklaring voor de beperkte informatie aangaande de situatie van zijn broer kan niet overtuigen;

(vii) met betrekking tot de verklaringen als zou verzoeker in april 2019 zijn tegengehouden door een bendelid toen hij het ziekenhuis wilde betreden voor een raadpleging aangaande zijn eerdere behandeling voor kanker, moet erop worden gewezen dat dit incident niet volstaat om te besluiten tot een nood aan internationale bescherming, te meer daar verzoeker aangeeft dat als hij het ziekenhuis met een wagen of een taxi benadert hij gewoon langs de achterkant binnen kan, zonder dat hij problemen zou krijgen met benedeleden; verzoeker toont niet aan dat hij geen medische behandeling of opvolging kan krijgen vanwege redenen die te maken hebben met het Vluchtelingenverdrag of met de definitie van subsidiaire bescherming bij een terugkeer naar El Salvador; hij dient voor zijn medische problemen gebruik te maken van de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet;

(viii) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Na zorgvuldige lezing van het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat voormelde motieven steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas en pertinent alsook correct en draagkrachtig zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van bovenstaande motieven, op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas, kunnen verklaren of weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij om onderstaande redenen in gebreke blijft.

4.4. Vooreerst kan samen met de commissaris-generaal worden vastgesteld dat verzoeker vage, ontwijkende en niet-overtuigende verklaringen aflegt inzake het plan en de aanpak van de problemen met Barrio 18 en de veiligheidsmaatregelen die verzoeker, zijn broer en zus zouden hebben besproken op de dag dat verzoeker werd geviseerd door de leden van deze bende.

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat de commissaris-generaal erg subjectief motiveert wat hij al dan niet 'doorleefd' vindt aan de verklaringen van verzoeker en hekelt dat de commissaris-generaal met een tunnelvisie kijkt naar de situatie, waaruit een gebrek aan inleving blijkt. Verder merkt verzoeker op dat zijn broer hem aanmaande om voorzichtig te zijn en zei dat hij het ging oplossen, hetgeen verzoeker vertrouwde en daarom ook aan zijn broer overliet. Verzoeker vraagt zich te dezen af welke specifieke plannen de commissaris-generaal verwacht dat zij zouden hebben moeten smeden, nu er geen pasklaar antwoord of pasklare oplossing is voor het bendegeweld en zijn broer geen concrete beschermingsmaatregelen kon nemen om zijn familie veiligheid te garanderen.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, niet-doorleefde, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Verder merkt de Raad op dat het gegeven dat verzoekers verklaringen onaannemelijk, niet-doorleefd en/of ongeloofwaardig worden bevonden, op zich niet betekent dat de commissaris-generaal één of ander verwachtingspatroon zou vooropstellen waaraan de veiligheidsmaatregelen die verzoeker en/of zijn broer zouden hebben besproken en/of ondernomen zouden moeten voldoen teneinde zijn vluchtrelaas aannemelijk te maken.

Gelet op de objectieve landeninformatie over de gewelddadige reputatie alsook de doortastende en agressieve handelwijzen van criminele bendes in El Salvador, beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, en gelet op verzoekers eigen verklaringen en de door hem geschetste omstandigheden van een doodsb bedreiging door Barrio 18, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker en zijn broer concrete maatregelen zouden hebben getroffen om de veiligheid van verzoeker en zijn familie te verzekeren en dat verzoeker dan ook in staat is om hierover doorleefde, precieze, eenduidige en overtuigende verklaringen af te leggen, quod non.

Gevraagd wat hij, zijn broer en zijn zus allemaal hebben besproken op de dag dat hij werd bedreigd door Barrio 18, antwoordt verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud immers ontwijkend als volgt: "toen

hebben we veel besproken, ik was ambetant of vond het lastig dat door de schuld van mijn broer bij de politie dat ze mij gingen vermoorden, want hij kon goed zeggen dat hij wilde sterven bij de politie zo ben ik niet, ik wil niet sterven, ik wil genieten van het leven, en toen heeft hij wel gezegd van ik ga het onderzoeken, dat van die twee personen op de moto, waarom dat ze met mij aanpakten en niet met hen, en dan heeft hij ook gezegd om zeer veel zorg te dragen, weinig buiten te komen en dan ben ik ook gestopt met werken” (NPO, p. 15). Wanneer verzoeker nogmaals wordt gevraagd wat er werd besproken om te vermijden dat hij en zijn zus daadwerkelijk zouden worden vermoord, antwoordt hij: “mijn zus is daar nooit echt in vermengd geweest zoals al gezegd niemand weet dat zij de zus is van haar broer (...)” (ibid.), hetgeen – daargelaten de vaststelling dat verzoeker hiermee nog steeds niet ingaat op de eigenlijke veiligheidsmaatregelen die er zouden zijn getroffen – evenwel niet aannemelijk is nu verzoeker en zijn zus samen in hetzelfde huis zouden hebben gewoond op dat ogenblik (NPO, p. 3). Opnieuw gevraagd wat dan hun plan van aanpak was om te zorgen dat hij niet zou worden vermoord, geeft verzoeker aan dat erover werd gesproken dat hij voorzichtiger moest zijn, dat zijn broer tien tot vijftien dagen de politie in de omgeving van het huis heeft laten patrouilleren en aangaf te zullen spreken met zijn leidinggevende (NPO, p. 15). Gevraagd of verzoeker nog andere veiligheidsmaatregelen nam behalve voorzichtig zijn en minder buitenkomen, geeft hij louter aan dat hem werd gevraagd de daders te beschrijven en dat hij en zijn broer dachten dat de problemen niet erger zouden worden dan dat (ibid.). Dat verzoeker verklaart dat zijn broer en hijzelf ervan uitgingen dat het bij een “*simpele waarschuwing*” zou blijven en dat hij alsnog thuis is blijven wonen nadat hij met de dood werd bedreigd door bendeleden (ibid.), is geenszins overtuigend en ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas.

Verzoeker brengt voorts geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben zij geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verzoeker komt in het verzoekschrift voor het overige niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het poneren van een vrees voor zijn leven en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

4.5. Voorts overweegt de commissaris-generaal op goede gronden dat het gegeven dat verzoekers zus, na het vertrek van verzoeker, thuis is blijven wonen – waar zij nota bene samen met verzoeker zou hebben gewoond (NPO, p. 3) – niet overeenstemt met de beweerde vrees voor vervolging door Barrio 18. Te dezen staat in de bestreden beslissing pertinent te lezen als volgt:

“Verder is het opvallend dat u moest vluchten vanwege de problemen van uw broer maar dat uw uw zus in het land kon blijven. Gevraagd wat uw zus vond van de situatie na het incident van 6 juni, wanneer bleek dat de bende de familie van uw broer begon te viseren, zegt u dat ze in paniek was, dat ze dacht dat ze u gingen vermoorden en dat ze wilde dat u het land zou verlaten (CGVS, p. 16). Dit strookt bezwaarlijk met uw eerdere verklaringen dat jullie dachten dat het bij een “*simpele waarschuwing*” zou blijven. Bovendien strookt dit evenmin met het feit dat uw zus thuis is blijven wonen terwijl u het land zou hebben moeten verlaten voor uw veiligheid. Gevraagd of uw zus iets heeft ondernomen voor haar veiligheid verklaart u louter dat iedereen voorzichtig was en ’s avonds niet buiten kwam en dat uw zus slechts van het huis naar het werk en terug ging (CGVS, p. 16). Later nogmaals gevraagd of uw zus nog andere veiligheidsmaatregelen heeft genomen zegt u dat ze geen Facebook heeft en geen contact met uw broer en jullie familie langs vaderskant (CGVS, p. 16). Dergelijke verklaringen over de veiligheidsmaatregelen van uw zus nadat bleek dat de bende de familie van uw broer begon te viseren zijn maar weinig overtuigend. Gevraagd waarom uw zus steeds thuis is blijven wonen antwoordt u op uiterst vage wijze: “De noodzaak, de behoefte, en dan de zege van god dat er met haar nog niets is gebeurd”. Dat u geen concrete verklaring kan geven voor de vaststelling dat uw zus steeds thuis is blijven wonen, ondanks haar paniek na het incident van 6 juni, doet verdere twijfels rijzen. U voegt uiteindelijk nog toe dat uw broer plannen heeft om haar te helpen (CGVS, p. 16). Dit is bezwaarlijk ernstig te noemen tweeënehalf jaar na het incident. U wordt nogmaals gevraagd naar een verklaring voor de vaststelling dat uw zus gewoon thuis is blijven wonen, ondanks dat het duidelijk was dat de bende hun vizier uitbreidden van uw broer naar zijn familie, maar u antwoordt opnieuw ontwijkend: “Door de zege van god dat het tot op vandaag haar niets is gebeurd” (CGVS, p. 16).

Gevraagd of uw zus zelf ooit problemen heeft gekregen sinds het begin van de problemen zegt u van niet (CGVS, p. 19). Dit is opmerkelijk gezien de bende uw broer zocht en daarvoor zijn familie begon te viseren. Gevraagd te verklaren waarom uw zus nooit problemen heeft gekregen zegt u dat uw zus voorzichtig was en haar band met uw broer niet zomaar prijs gaf aan de mensen (CGVS, p. 19). Gezien de bende wel wist dat u de broer van hun doelwit was en u met uw zus in hetzelfde huis woonde is deze verklaring geenszins overtuigend. U wordt bovendien gevraagd waarom de bende wel van u zou weten dat u de broer was van hun doelwit maar niet van uw zus maar u kan hier geen antwoord op geven (CGVS, p. 19). U geeft uiteindelijk ook mee niet te weten waarom uw zus nooit problemen heeft gekregen (CGVS, p. 19). Dat uw zus steeds thuis is blijven wonen maar nooit problemen heeft gekend doet verder twijfelen aan jullie problemen met bende 18.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat van zodra hij het land is ontlucht, zijn zus degene was die op de radar van de bendeleden terecht kwam. Verzoeker geeft verder aan dat haar situatie zeer precair is geworden en zij niet langer in El Salvador kon blijven. Nadat de bendeleden haar vroegen naar zijn verblijfplaats, zou verzoekers zus sinds 13 februari 2022 ondergedoken bij haar oom leven. Er dient echter te worden vastgesteld dat verzoeker zich met dit betoog beperkt tot loutere blote post factum beweringen die hij op geen enkele concrete wijze staft, die geen steun vinden in zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS en die duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten lijken, doch waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Bovendien, gelet op voormelde gewelddadige reputatie alsook de agressieve en doortastende handelwijze van criminele bendes in El Salvador, acht de Raad het geenszins aannemelijk dat de bendeleden, na verzoekers vertrek uit El Salvador op 18 september 2019, nog tot februari 2022 zouden hebben gewacht om zich te richten tot verzoekers zus. Dat verzoekers zus meer dan drie jaar lang niet op de radar van Barrio 18 zou zijn gekomen, hoewel zij in dezelfde woning leefde als verzoeker waar de bendeleden verzoeker op het spoor zouden zijn gekomen, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in dit verband.

4.6. Verder zijn verzoekers verklaringen inzake de situatie van het gezin van zijn broer vaag en niet-overtuigend. Verzoeker verklaart in dit verband tijdens het persoonlijk onderhoud namelijk dat zijn broer vanwege de bedreigingen in een beschermde politiewoning woont, waar zijn familie niet kan verblijven (NPO, p. 14 en 18). Verder geeft hij aan dat het gezin pas begin 2020 – en dus meer dan een half jaar na het begin van de problemen – het land heeft verlaten (NPO, p. 14). Gevraagd hoe de situatie van het gezin van zijn broer was sinds de start van de problemen, geeft verzoeker aan dit niet te weten en antwoordt hij nog vaag dat zij altijd beschermd hebben geleefd, zich met de wagen verplaatsten en zich niet lieten zien (ibid.). Erop gewezen dat de bendeleden de familie van zijn broer begonnen te viseren om hem te raken en in dat licht gevraagd hoe het gezin van zijn broer problemen dan heeft weten te vermijden, moet verzoeker opnieuw het antwoord schuldig blijven (ibid.). Dat verzoeker niets concreet kan duiden met betrekking tot de situatie van het gezin van zijn broer na het incident in 2019, ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift opmerkt dat van hem niet kan worden verwacht dat hij de situatie van zijn broer in detail kan beschrijven en hij herhaalt dat zij in een beschermde woning verbleven waarover niet veel informatie kan worden gegeven, dient te worden opgemerkt dat verzoeker in België internationale bescherming vraagt omwille van problemen met bendeleden van Barrio 18, die hem zouden zijn beginnen te viseren naar aanleiding van de werkzaamheden van zijn broer, zodat wel degelijk redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich terdege over deze problemen en de situatie van het gezin van zijn broer – die zich toch in een vergelijkbare positie zou bevinden – tracht te informeren teneinde zijn eigen situatie en vrees voor vervolging te kunnen inschatten, quod non.

Voorts dient erop te worden gewezen dat de vaststelling dat het gezin van zijn broer El Salvador pas in 2020 heeft verlaten, de voorgehouden vrees voor vervolging ondermijnt. Het is in de door verzoeker geschetste context, waarbij de bendeleden zijn familieleden begonnen te viseren, immers niet geloofwaardig dat zij nog zouden hebben gewacht tot de schoonbroer van verzoekers broer papieren had geregeld (NPO, p. 14), te meer daar verzoeker er niet in slaagt te duiden hoe het gezin van zijn broer problemen met de bende kon vermijden in die tussenperiode.

4.7. De commissaris-generaal overweegt daarnaast op goede gronden:

“Dat u geen verklaring weet te bieden voor het feit dat uw broer nooit het land heeft moeten verlaten is des te opmerkelijker daar u op een ander moment in het persoonlijk onderhoud wel zegt dat hij nog steeds problemen heeft en dat ze hem volgden – waardoor u niet bij hem kon onderduiken (CGVS, p. 11 en 18). Uw verklaringen over zijn problemen zijn echter eveneens vaag en weinig overtuigend. Gevraagd of hij nog problemen heeft gekend zegt u louter dat de bendeleden hem blijven lastigvallen. U gaat dan

volkomen naast de vraag verder (CGVS, p. 12). Gevraagd concreet uit te leggen hoe uw broer wordt lastig gevallen zegt u dat ze een brief op zijn bureau hebben achtergelaten. Gevraagd wanneer dit gebeurde geeft u echter aan dit niet te weten (CGVS, p. 12). Gezien u eerder verklaarde dat uw broer nog steeds wordt lastig gevallen wordt u gevraagd of hij nog andere problemen kende, naast de brief op zijn bureau, waarop u vreemd genoeg zegt van niet (CGVS, p. 13). U voegt hier nog aan toe dat uw broer jullie wel niets vertelt vanwege zijn karakter (CGVS, p. 13). Dat u eerst zegt dat hij nog steeds wordt lastig gevallen maar, wanneer wordt doorgevraagd hierover, louter weet te zeggen dat hij een brief kreeg op zijn bureau maar dat u geen idee heeft wanneer dit zou zijn voorgevallen is weinig overtuigend. Uw stelling dat uw broer vanwege zijn karakter jullie niets zou vertellen is evenmin overtuigend. Zo zou hij u ook nooit hebben verklaard waar hij woonde sinds de problemen begonnen (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom hij dit niet zou zeggen verklaart u dat hij gereserveerd is met zijn zaak. Erop gewezen dat het evengoed uw zaak is en gevraagd waarom jullie over deze situatie niet concreter zouden hebben gesproken zegt u louter dat hij een sterk karakter had en vragen vermijdt (CGVS, p. 13). Erop gewezen dat u vanwege zijn werk uw land hebt moeten verlaten en een verzoek om internationale bescherming hebt moeten indienen in België, waar u moet deelnemen aan een interview om uw nood aan bescherming aan te tonen, en dan ook verwacht kan worden dat jullie hier concreet over zouden spreken met elkaar, zegt u dat uw broer u kalmeerde en dat de zaken nu met hem gebeurden – en dus niet met u. U vervolgt dat u aan hem zou hebben gevraagd wat er dan allemaal is gebeurd – waarbij u tevens aanhaalde dat veel Salvadoranen een negatieve beslissing krijgen in hun verzoek om bescherming en dat u bang was om zelf een negatieve beslissing te krijgen – maar hij zou u toch niet hebben willen verder helpen met concrete informatie over de zaak en zou louter hebben gezegd dat u niet mocht terugkeren omdat u anders de gevolgen ervan zou moeten dragen (CGVS, p. 13). Dat uw broer u geen concrete informatie zou willen geven louter vanwege zijn “sterk karakter” is geenszins overtuigend of aannemelijk. Gevraagd waarom uw broer u toch niet wilde helpen door zoveel mogelijk concrete informatie te geven zegt u dit niet te weten en voegt u toe dat hij gesloten is, waarna u naast de vraag verder gaat dat hij niet wilde dat u klacht bij de politie zou indienen (CGVS, p. 13). Dergelijke verklaringen over uw beperkte informatie aangaande de situatie van uw broer zijn weinig overtuigend.

Het is voorts vreemd dat uw broer nog steeds bij de politie werkt (CGVS, p. 10). U zegt immers zelf nog enkele malen dat uw broer aangaf dat de bende geïnfiltreerd is in de politie en dat familieleden van politieagenten bendeleden zijn, wat ook blijkt uit het incident waarbij een dreigbrief op het bureau van uw broer werd gelegd (CGVS, p. 12 en 13). Bovendien zegt u dat de bende hem volgde (CGVS, p. 18). Erop gewezen dat het dan vreemd is dat hij daar nog steeds blijft werken zegt u: “Eerst en vooral waar hij woont weten ze niet” (CGVS, p. 14). Dit strookt echter bezwaarlijk met uw latere stelling dat u niet bij uw broer kon gaan wonen omdat ze hem volgden en dan ook zouden weten waar u was (CGVS, p. 18). U gaat vervolgens verder dat hij in een beschermde omgeving woonde en met een privéauto ging werken en niet naar het politiekantoor gaat (CGVS, p. 14). Dat uw broer nog steeds – tweeënhalve jaar nadat de bedreigingen zijn begonnen – bij de politie werkt, ondanks dat de politie volgens uw broer geïnfiltreerd is door de bende, hij reeds op zijn werk bedreigd is geweest en hij gevolgd wordt, maar u hier louter over kan zeggen dat hij met een privéauto gaat werken en niet naar het kantoor gaat is geenszins aannemelijk of overtuigend en doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van jullie problemen met bende 18.”

Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat het voor hem onmogelijk is te verklaren waarom zijn broer pas jaren later problemen begon te krijgen met bendeleden, hij niet in het hoofd van bendeleden kan kijken en niet in de hand heeft wie zij (eerst) viseren, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing op zich niet wordt overwogen dat verzoeker geen inzicht kan verschaffen waarom zijn broer pas later problemen kreeg met bendeleden. Wel wordt bemerkt dat het niet geloofwaardig is dat zijn broer – ondanks de beweerde problemen met Barrio 18 en de bedreigingen aan het adres van zijn familie – thans nog steeds in El Salvador verblijft en er nog steeds zijn werk als politieagent uitoefent. Te dezen onderlijnt de Raad bovendien dat het loutere feit dat verzoekers verklaringen onaannemelijk, niet-doorleefd en/of ongeloofwaardig worden bevonden, niet betekent dat de commissaris-generaal zou verwachten dat verzoeker een inzicht heeft in de gedragingen van bendeleden. Evenwel benadrukt de Raad dat als het vluchtrelaas van verzoeker afwijkt van hetgeen redelijkerwijze kan worden verwacht in een bepaalde situatie, het aan verzoeker toekomt om aan de hand van concrete, coherente en gedetailleerde verklaringen uiteen te zetten waarom in zijn persoonlijk geval zijn situatie anders is dan hetgeen normalerwijze kan worden verwachten.

Met de argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker de problemen van zijn broer niet in detail besprak, daar hier geen enkel nut voor was omdat de politie en zijn broer de enigen waren die hier iets tegen konden doen, kan verzoeker evenmin overtuigen. De Raad onderstreept in dit verband dat verzoeker in België internationale bescherming vraagt omwille van problemen met Barrio 18 naar aanleiding van de

werkzaamheden van zijn broer, zodat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich terdege over deze problemen tracht te informeren, quod non.

4.8. Gelet op het voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen met Barrio 18.

De neergelegde documenten die betrekking hebben op verzoekers identiteit en herkomst doen hieraan geen afbreuk daar ze geen verband houden met zijn vluchtrelaas en geen betrekking hebben op de redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten.

Het voorleggen via aanvullende nota van een beëdigde verklaring van zijn broer voor een notaris van 13 september 2022, is niet van dien aard dat het een ander licht kan werpen op voorgaande bevindingen. Dit stuk is immers louter en alleen gebaseerd op verklaringen van zijn broer. Er is geen verwijzing naar enige betrouwbare en verifieerbare externe bron. Enkel op basis van de verklaringen van zijn broer bij een notaris kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze beëdigde verklaring maar een zeer geringe bewijswaarde worden toegekend. Er kan op basis van dit stuk ook niet worden geverifieerd of verzoekers broer daadwerkelijk zulke verklaringen heeft afgelegd.

Gelet op de zeer geringe bewijswaarde van dit document en gezien in onderlinge samenhang met het geheel van zijn vage en onaannemelijke verklaringen, besluit de Raad dat dit document niet volstaat om de geloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar de in de bestreden beslissing opgenomen COI Focus "*El Salvador. Veiligheidssituatie*" van 12 oktober 2020 en stelt hij dat ook familieleden van (ex-)politieagenten een risico op vervolging lopen. De Raad stelt vast dat uit het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier alsook uit de UNHCR "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van maart 2016 blijkt dat het louter profiel van familielid van een politieagent op zich niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in concreto aannemelijk te maken. In de bestreden beslissing wordt daarom pertinent bemerkt dat verzoekers loutere relatie met iemand die voor de politie heeft gewerkt onvoldoende is om een nood aan bescherming aan tonen; verzoeker dient deze vrees op concrete en individuele wijze aan te tonen.

De krantenartikelen waaruit verzoeker in het verzoekschrift citeert, kaderen binnen de algemene (veiligheids) situatie in El Salvador. Deze informatie doet geen afbreuk aan voorgaande bevinding dat verzoeker een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet concreet aannemelijk moet maken. Het enkel voorleggen van documenten van louter algemene aard die verder geen betrekking hebben op zijn persoon en waarbij een concreet dan wel rechtstreeks verband met zijn eigen situatie niet wordt aangetoond, volstaat daartoe niet.

Uit het voorgaande is reeds gebleken dat aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker maakt dan ook niet in concreto aannemelijk dat hij omwille van de eventuele werkzaamheden van zijn broer als politieagent nood zou hebben aan internationale bescherming.

Zo verzoeker in dit verband in het verzoekschrift nog hekelt dat de commissaris-generaal stelt dat hij als "*zoon van een politie agent*" geen gevaar zou lopen bij een terugkeer naar El Salvador, is het de Raad niet duidelijk waarop verzoeker doelt, aangezien hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat zijn vader in 2008 is overleden (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 13A), hij ook op het CGVS bevestigt dat zijn vader ongeveer veertien jaar geleden is overleden (administratief dossier, NPO, p. 3) en hij nergens tijdens zijn onderhouden gewag heeft gemaakt van een vrees voor vervolging die hij zou lopen omwille van werkzaamheden van zijn vader.

Gelet op zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten, en in acht genomen het geheel van zijn individuele omstandigheden en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van objectieve informatie over zijn land van herkomst, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert in geval van terugkeer naar El Salvador omwille van de door hem voorgehouden maar ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten door Barrio 18.

4.9. Wat betreft verzoekers verklaringen dat hij in april 2019 zou zijn tegengehouden door een bendelid toen hij het ziekenhuis wilde betreden voor een raadpleging, wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat dit incident niet volstaat om te besluiten tot een nood aan internationale bescherming. Bovendien geeft verzoeker zelf aan dat als hij het ziekenhuis met een wagen of een taxi benadert hij gewoon langs de achterkant binnen kan, zonder dat hij problemen zou krijgen met bendeleden. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift dit motief ongemoeid laat zodat het gehandhaafd blijft. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij bij een terugkeer naar El Salvador geen medische behandeling of opvolging kan krijgen vanwege redenen die te maken hebben met het Vluchtelingenverdrag of met de definitie van subsidiaire bescherming. Het besluit dat verzoeker zich voor zijn medische problemen dient te wenden tot de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijft dan ook overeind. De voorgelegde medische documenten doen aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk.

In dit kader moet ook worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in zijnen hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoetgekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.10. Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021 (hierna: COI Focus 13 juli 2021) en het Nansen-rapport 2021/2 *“El Salvador-Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”* van september 2021 (verzoekschrift, stuk 3), kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Daarbij stippen verschillende bronnen aan dat een verblijf in het buitenland op zich geen veiligheidsrisico inhoudt bij terugkeer maar dat een eventueel risico bij terugkeer eerder afhankelijk is van de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek uit El Salvador (COI Focus 13 juli 2021, p. 25). Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds persoonlijk bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador, enerzijds, en de andere terugkeerders, anderzijds.

Het *Human Rights Watch*-rapport van februari 2020, waarnaar in de COI Focus van 13 juli 2021 wordt verwezen en dat ook in de Nansen-nota wordt besproken, handelt over de situatie van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten. In dit rapport wordt een duidelijk verband vastgesteld tussen het geweld bij terugkeer en de redenen van de oorspronkelijke vlucht uit El Salvador (p. 2). Het rapport bespreekt dan ook voornamelijk voorbeelden van personen die naar de Verenigde Staten waren gevlucht voor bende geweld en die reeds voor hun vertrek persoonlijk werden geïdendeerd door de bendes. Het Nansen-rapport waarnaar verzoeker verwijst erkent uitdrukkelijk dat *“in veel gevallen (...) Human Rights Watch een duidelijke link vast[stelde] tussen moord of ander geweld en de redenen waarom de persoon El Salvador in de eerste plaats was ontvlucht. (...) Volgens UNHCR zijn Salvadoranen die uitgewezen worden vanuit het buitenland makkelijk identificeerbaar door bendeleden. Dat maakt dat personen die gevlucht zijn uit El Salvador omwille van specifieke problemen, een bijzonder risico lopen.”* (p. 20).

Uit dit rapport blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer (HRW, p. 29 e.v; COI Focus 13 juli 2021, p. 18).

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel *“certain returnees from abroad”* problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel *“depending on the particular circumstances of their case”* (p. 32).

Zoals reeds gesteld, zijn verzoekers beweerd problemen met de bendeleden van Barrio 18 niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat hij voor zijn vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de bendeleden. Er zijn verder geen andere concrete indicaties die erop wijzen dat hij wordt geïdendeerd door bendeleden. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker El Salvador verliet omwille van bende gerelateerde problemen, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bende gerelateerd probleem een reëel risico zou lopen om opnieuw te worden geïdendeerd door bendeleden.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat verzoeker bij terugkeer te maken zou kunnen krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus 13 juli 2021, p. 23-24), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoeker niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratieachtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad brengt in herinnering dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht het hebben van een migratieverleden.

Verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielpcedure heeft verder niet geleid tot bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven of dat hij als terugkeerder meer zichtbaar zou zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat hij bepaalde gewoontes of een accent zou hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat verzoeker zo lang in België heeft verbleven dat hij niet meer bekend zou zijn met ongeschreven regels.

Ook wijst de Raad erop dat de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer, niet volstaat om internationale bescherming te verkrijgen en dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

4.11. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar de impact van de coronacrisis op het leven in El Salvador en een vrees aanhaalt geen werk te zullen vinden of niet de noodzakelijke medische zorg te kunnen krijgen indien hij besmet raakt met deze ziekte, dient te worden opgemerkt dat zulke besmetting niet wordt veroorzaakt door een actor van vervolging of ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847 (c)). Het risico dat verzoeker aanhaalt, namelijk een onmenselijke of vernederende behandeling doordat hij in het geval van een terugkeer naar zijn land wordt blootgesteld aan een virus waarvoor geen gepaste behandeling bestaat, is dan ook vreemd aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie reeds duidelijk oordeelde in de zaak *M'bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40). Nog daargelaten het hypothetisch karakter van zijn bewering dat hij in El Salvador zal worden blootgesteld aan een reëel risico op besmetting met het coronavirus, toont verzoeker verder niet aan dat hij aldaar geen toegang zou hebben tot voldoende gezondheidszorg (zie ook supra), laat staan dat hij om die reden zou worden onderworpen aan een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hem – in de hypothese dat hij besmet zou raken met het virus – op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd.

In de mate dat verzoeker zich de vraag stelt of hij ten tijde van deze crisis in de mogelijkheid zal zijn om een job te vinden, benadrukt de Raad dat uit niets blijkt dat hij, gezien zijn persoonlijke omstandigheden, geen werk zou mogen uitoefenen in El Salvador. Het antwoord op de vraag zal dan eerder afhangen van de economische omstandigheden in het land van herkomst en de inspanningen van verzoeker.

Samenvattend kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeker, indien hij zou terugkeren naar El Salvador, door een menselijk handelen of nalaten op intentionele en gerichte wijze in een mens-onwaardige situatie zou terechtkomen.

4.12. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat hij in El Salvador geen bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig. Het vraagstuk of de bendes in El Salvador louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld dan wel als politieke actoren moeten worden beschouwd, zoals volgens verzoeker in het Nansen-rapport wordt besproken, stelt zich hier evenmin aangezien geen geloof wordt gehecht aan de voorgehouden vluchtaanleiding.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling in het licht van 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, middels het administratief dossier, het verzoekschrift en de aanvullende nota van de verwerende partij, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation Sécuritaire”* van 4 juli 2022, voorgelegd bij aanvullende nota, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt.

Ook het rapport van de Overseas Security Advisory Council (OSAC) van 10 mei 2022 bevestigt dat de criminaliteit in El Salvador wordt gekenmerkt door gericht geweld (COI Focus, 4 juli 2022, p. 15). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus, 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen benedeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus, 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker brengt geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hem in het verzoekschrift aangehaalde informatie van The Guardian, Foreign Policy en PL News ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

In dit verband merkt de Raad op dat uit nieuwsartikelen weliswaar blijkt dat er in El Salvador een groot aantal moorden werden gepleegd gedurende twee dagen november 2021 alsook tussen 25 en 27 maart 2022 in El Salvador, waarbij 89 doden vielen op vier dagen, maar dat uit deze nieuwsartikelen eveneens blijkt dat het aantal bende-gerelateerde moorden sinds het aantreden van president Bukele in het algemeen is gedaald. Het betreffen aldus tijdelijke en uitzonderlijke gebeurtenissen.

Bovendien volgt uit de nieuwsartikelen en de landeninformatie van de verwerende partij dat president Bukele na de pieken in november en maart onmiddellijk maatregelen heeft genomen om het aantal moorden terug te dringen, zoals het afkondigen van de noodtoestand op 27 maart 2022, in het kader waarvan op grote schaal personen zijn gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de plotse en uitzonderlijke toename van het aantal moorden in november 2021 en maart 2022 en de afkondiging van de noodtoestand die nog steeds van kracht is, gepaard gaat met een fundamentele wijziging van de aard van het bende-gerelateerd geweld in El Salvador.

Zo het afkondigen van de noodtoestand tevens resulteerde in willekeurige arrestaties van onschuldigen en schendingen van mensenrechten van de betrokkenen (COI Focus, p. 14) kunnen deze acties niet worden gekwalificeerd als willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Alles samengenomen wordt niet aangetoond dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoekers geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kregen hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES